

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Bodor Pál*

Cím: *Pesti Gyöngyösbokréta*

Forrás: *Újság*

Bp.

1937. X. 5.

Osztályozás

Tárgy

394.04

Hely

Idő

"1937"

Személy

Helyszám

fővárosi háziyomda 1927 — 1695

PESTI

GYÖNGYÖSBOKRÉTA

Írta: BODOR PÁL.

Immár hetedszer látogattak el fővárosunkba a Gyöngyösbokréta falusi művészei és művésznői, Szent István-napi ajánlékul. Évről-évre fokozódó tetszés fogadja szemet-lelket gyönyörködtető mutatványait, amelyek kedves vidéki népszokásokkal ismertetik meg a pestieket. Bemutatják a híres *lakodalmi párnatáncot*: ahány párnája van a menyasszonynak, annyi menyecske viszi azokat táncolva. A *kendernyomó-tipegőt*, amely a kender megmunkálásának egyik mozzanatát jelképezi. A *dömötörnapi bokázót*, amelyet akkor járnak, amikor a gazdák összejönnek, hogy a juhászoktól számon vegyék a juhokat. A *szüreti-ugratást*, amellyel a szüretelők a szőlősgazdát köszöntik és a *pántlika-verbungost*, amely azt a jelenetet örökíti meg, amidőn a bíró a bevonuló ujoncoknak kiosztja a pántlikapénzt.

E gyönyörű produkciók láttára önként felmerül a gondolat, hogy ezt a bőkezű ajándékot valamiképpen viszonzoznunk kellene. Milyen kedves figyelem volna például részünkről, hogy amikor a mezőkövesdiek, bujáciak, hevesaranyosiak, szakmáriak és tápéiak feljönnek Pestre, ugyanakkor a ferencvárosiak, óbudaiak, terézvárosiak, kőbányaiak és angyalföldiek vidékre mennének s ott bemutatnák a pesti népszokásokat. Be lehetne mutatni például a

TRANSZFER-PÁRNATÁNCOT,

amely azt a kedves népszokást örökítené meg, amikor a megrakott transzferálókocsi távozása után a késedelmes adófizetők élénk ihajlázás és csuhajlázás közben megmentett párnáikkal körültáncolják az üres ebédlőt. Nagy sikere lenne a

TÜSSZKŐ-BOKÁZÓNAK

is: hat jasszlegény „*Tüsszkő, tüsszkő!*”-kiáltással mindaddig bokázik, amíg jön egy rendőr. Akkor azután öt legény gyors rezgőlépésben meglóg, a hatodikat pedig fülöncsipi a rendőr. Ehhez hasonló kedves tánc az

IBOLYÁS-HÖNDÖRGŐ,

csak hogy ezt nem legények, hanem leányok lejtik, ibolyás-kosárral, a rendőr közeledtéig, aztán ők is eltűnnek, mint tüsszkőlegények. Gyönyörű pesti néptánc az

ELVÁLÓS-MENYECSKETÁNC.

A válás kimondása után felállnak a válófelek és pajzán szökdécselés közben békésen megállapodnak. Ősi népszokás szerint a menyecske kapja a teljes lakásberendezést és az autót, a férj pedig a kutyát és a gyerekeket. Hát még az

AUTÓBUSZ-UGRATÓS,

ahol egy legény autóbuzskalauz-dolmányban megáll a porondon és várja az utasokat. Mihelyt észrevesz egy futólépésben közeledő utast, elsöngeti a kocsit és röhögve tovább száguld. Osztatlan tetézést keltene a

KAUCIÓ-VERBUNGOS

is. Több legény kiáll a placra és hangos „*Óvadékos alkalmazottak felvételnek!*”-kiáltással odacsalogatják táncosaikat. Egy-egy legénynek minden ujóra tiz táncos is akad, akikkel addig forognak, míg mindenükből kiforgatták őket. Bájos Szent István-napi népszokást örökítené meg a

BURKOLAT-FELSZEDŐS,

amely a forgalmasabb utvonalakon végzett utfelszedő, illetve sinlerakó mozdulatokat utánozná a végkimerülésig. Falrengető sikere lenne továbbá a

TANTUSZ-TIPEGŐNEK,

amelynél a táncosok akkora kört rajzolnak a padlóra, mint egy kisszakasz-perron, aztán egy legény festői Beszkárt-népviseletben megcsörgeti perselyét, minden lány és legény bedob egy tantuszt és beáll a körbe. Amikor már husz személlyel többen vannak, mint amennyien beleférnek, a bentállók elkezdnek tipegni, ki-ki a párja tyukszemére s közben pajzán indulatszavakkal becézik a Beszkárt vezetőjét. Festői szinpompájával egyedülálló lenne végül a

BRIDGE-RUGTATÓS

— jobbra négy menyecske kékre, zöldre és lilára rugja egymást az asztal alatt, balra pedig a négy férj élénk fékomadtázás közben szárazba teszi a gyerekeket.

Most még csak egy lelkes művészember kell, aki fenti táncokat betanítsa és jövő Szent Istvánkor már indulhat is az első pesti Gyöngyösbokréta.

Ha pedig a vidék netán tiltakozna a Gyöngyösbokréta név használata miatt, akkor nevezzük el stilszerűen Göröngyösbokrétának.